

OŻAŁOWANIE (1) *sb n*

A sg ożałowani(e).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Skarga wniesiona do sądu, oskarżenie*: Wto też trzeba łtatecznie weyrzeć/ ieśliże się łędziem mimo ożałowanie y odpory/ godzi zkađ inąd prawdy dochodzić [*an iudici praeter partium proposita et responsa liceat aliunde veritatem investigare*]. *ModrzBaz* 89v.

2. [*Żal, oplakiwanie [czego]*: Duchu łwięty [...] day grzechow ożałowanie *Krofej* N6v.]

Synonimy: 1. *obwinienie, oskarżenie, żałoba*; 2. *opłakanie*.

Cf **OBŻAŁOWANIE, OŻAŁOWAĆ**

EW